

ODDYSEE REFLECTIE

Een klein deel van een groote voostelling maken zonder dat je weet hoe het geheel er uit zal zien, het klinkt als een experiment dat 'gedoemd' is om eclecticisch te eindigen. Zonder enig idee te hebben hoe het totale eindresultaat er uit zal zien, zoomen wij in op één van de acht deelen. De onderwereld.

Het was van het begin af aan al duidelijk dat de onderwereld - een wereld waar Oddysee belandt om antwoorden te vinden op al zijn onopgeloste vraagstukken, waar hij onverwacht zijn overleden moeder treft - een wereld zou zijn waar de werkelijkheid én 'slechts' de voorstelling van de werkelijkheid elkaar zouden infiltreren. Daarom is een keuze voor het mengen van levende aanwezigheid met een technologische nabootsten van een werkelijkheid snel gemaakt.

En dat is dan ook meteen de zoektocht geweest waar wij, studenten van de Toneelacademie van Maastricht, samen met twee docenten, ons gedurende 6 weken in hebben vertoefd.

Hoe kunnen technologie inzetten in een live performance, hoe kunnen we de grens tussen technologie en fysieke aanwezigheid vertroubelen en hoe kunnen we verwarring scheppen over wat er écht is en wat niet.

We zijn opzoek gegaan naar een wereld waar visioenen een fata morgana lijken te zijn. De levende odysee wordt omring door beelden waaraan getwijfeld kan worden over de echtheid daarvan. Als je een zee projecteerd op de speelvloer, een zee die gemaakt is in een 3D programma, dan kan je de vraag stellen over de waarachtigheid van de fysieke aanwezigheid vandeze zee. Natuurlijk hangen er échte beamers in de lucht en komt er écht licht aan te pas, maar de zee zelf is slechts een afbeelding van hoe wij ons voorstellen hoe een zee er uit ziet. Als je de beamer uit zet, verdwijnt het beeld, lijkt het alsof er nooit iets geweest is, en was het slechts een geconstrueerde reflectie van de werkelijkheid. Als je tijdens een voorstelling waar negen bemaers de hoofdrol spelen, het licht aanzet, is er niets meer. Deze manipuleerbare eindigheid is iets heel anders dan je speelvloer vol water laten lopen, dan heb je geen stop knop, geen aan of uit. Zulke gedachtespinsel zijn de basis geweest voor het maken van onze onderwereld.

Aangekomen aan de laatste meters naar de finisch blijkt de eclecticiek van de 8 verschillende delen een uitgekomen voorspelling te zijn. Het is moeilijk om deze delen met elkaar in verbinding te brengen en er een geheel in te zien, maar dat maakte het niet minder interresant. Deze Oddysee werd in 8 verschillende talen verteld, en daarom niet enkel letterlijk de gesproken talen, maar vooral de taal waar een teaterschool zich mee op de kaart zet.

